

naar de hører, at et enkelt Musikkorps, f. Eks. det i Randers, for Øjeblikket er paa 5 Medlemmer i Stedet for paa 9. Og vor Forsvarsminister udtalte, kan jeg huske, den Gang, at Militærmusikken skulde ud til Folket: vi skulde have mere Musik i det hele. Ja, men hvorledes bliver det praktiseret? I et halvt Aar har den Garnison, hvor Regimentet ligger, i Randers, ingen Militærmusik haft; og noget lignende finder Sted, saa vidt mig bekendt, i andre Byer. Det er et Forhold, som jeg synes, at Hæren i Længden ikke kan være tjent med, Musikerne heller ikke og Rigsdagen og Ministeren heller ikke.

Hvad er nu herved at gøre? Det er det, jeg henstiller til den højtærede Minister nærmere at undersøge. Jeg tror, at han vil træffe det rette, hvis han, efter at have undersøgt Forholdene og set, at det er rigtigt, at der eksisterer et saadant Forbud, kommanderer med den Magt, han har, og siger til de militære Musikere: Eet er, at I indordner jer under et Musikerforbund, som kun har til Formaal at værne og varetage jeres Interesser i det hele; men vedtager I den Slags Forbud, som generer Hæren, maa I ikke være deri. Det vilde gavne dem selv, gavne de civile Musikere, og det vilde ikke mindst gavne hele vort Musikliv. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister nærmere at undersøge, om de Anker, som jeg har faaet baade fra militære og civile Musikere, er berettigede, og hvis de er det, da med den Myndighed, han har, sørge for, at der ikke lægges den Hemske paa den Udvikling, som han ogsaa ved Forelæggelsen af det paagældende Lovforslag havde tænkt sig, at vort Musikliv og Hærens Musikkorps i det hele taget skulde have.

Formanden: Før jeg gaar videre i Rækken af de indtegnede Talere, vil jeg give Ordet til de ærede Medlemmer, som har bedt om Ordet for korte Bemærkninger, nemlig det ærede 2det Medlem for 7de Kreds og det ærede 6te Medlem for 6te Kreds.

Rottbøll: Da jeg før havde Ordet, nævnede jeg, at man, for at komme til Balance, kunde optage en Forhandling med Ministeren, og henstillede til ham, at der foretoges nogen Nedsættelse paa Udgifterne. Og der har mærkeligt nok det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) svaret mig, at det

var ganske ugørligt, det kan ikke nytte, at man forhandler med en Minister her oppe i Landstinget eller i Finansudvalget; det hjælper ikke noget, for han har jo nede i Folketinget sagt, at saadan skulde det være, og det har han faaet Folketinget med til, saaledes at den Vej, jeg har anbefalet, en Forhandling med Ministeren, altsaa ikke kunde føre til noget. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det ugørligt.

Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke et Ord af det ærede Medlems Tale. Stillingen er jo saaledes, at Landstingets Finansudvalg efter dette Møde i Morgen eller senere vil anmode Ministeriets Medlemmer om at komme til en Konference om dette Finanslovsforslag, og hvis det er Landstingets Flertals Mening, at der skal være Balance paa dette Finanslovsforslag, ved at nogle Udgifter nedsættes, antager jeg dog, at Ministeriet vil optage en Forhandling om dette Spørgsmaal. Det er vel ikke et Ultimatum, der er sendt herop, thi saa har vi jo ganske vist Finanslovkonflikt, hvis Landstinget vilde fordre Nedsættelse, men det antager jeg ikke, og jeg antager det særlig ikke, fordi Regeringspartiets Ordfører i det andet Ting jo udtrykkelig nævnede, at det ogsaa var hans Ønske, at der var Balance, og at man egentlig ogsaa efter tredie Behandling burde have bibeholdt det Overskud paa Finanslovsforslaget, som fandtes paa det af Regeringen fremlagte Finanslovsforslag. Der er derfor den allerstørste Grund til at antage, at Folketinget vil finde det ret naturligt og rimeligt, om man søger at faa Balance paa dette Finanslovsforslag, jeg forstaar derfor ikke, hvorfor Ministeriet skulde stille sig saa stejlt overfor Finansudvalget her, som det ærede Medlem antydede, saa at det altsaa ikke kunde nytte noget, den af mig anviste Vej var ufarbar.

Juel: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) havde opfattet mine Udtalelser saaledes, at ogsaa jeg ønskede, at Landstinget skulde gaa i Detailler med Hensyn til det finansielle. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kunde faa det Indtryk, da jeg udtrykkelig pointerede, at efter min Mening fik Landstinget Medansvar for Hovedpunkterne og da navnlig for Principspørgsmaalene ved Finansloven. Hvis det er for meget sagt, ved jeg overhovedet ikke, hvad en Behandling af Finansloven i dette Ting egentlig skal til.